

та, надъ чуждите дворове, и сжедските кокошки благославятъ Хаджи Генча, че той „добаръ човѣкъ“ имъ е направилъ убѣжище, дѣто тие могатъ спокойно да са скриватъ съ своите пиленца отъ дждѣтъ, отъ южното парливо сѣжнце и отъ сичките лоша-ви явления на природата.

Щомъ влѣзешъ презъ вратникѣтъ на Хаджи Генчовата кѣща, то предъ очите ти са представляватъ всевъзможни картини: на дѣсно са намира градинка, въ която Хаджи Генчо лѣжи по празниците подъ кичестата круша, прохлаждава са и си пие ракийка; а въ дѣлникѣ прекопава градинката, сѣди цвѣтя и зеле, плодови-ти дървета и лукъ. Хаджи Генчо са гордѣе съ своята градинка, и съ пжлно еж-знание на нейното и на своето достойнство той вика гостенинѣтъ да влѣзе при него въ градинката и да са почуди... Трѣба да ви кажа и това, че когато Хаджи Генчо са намира въ своята градинка, то той за-